

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 660-1939)

Originalt emne

Aldersrente

Aldersrente/Aldersrente i Almindelighed

Socialvæsen

Socialvæsen/Rentenydere

Uddrag fra byrådsmødet den 7. december 1939 - side 7

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 660-1939)

Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af et personligt Tillæg paa 25 Kr. for indeværende Vinter til Beboere i Aldersrentenyderboligerne.

Følgende Indstilling forelaa:

"Idet man hoslagt tilbagesender to Henvendelser fra Beboerne af Aldersrentenyderboliger, skal man oplyse, at Beboere af Aldersrentenyderboliger hidtil, naar de var berettigede til at oppebære fuldt Aldersrentebeløb, har modtaget 60 Kr. hver Vinter, fordelt med 10 Kr. pr. Maaned fra 1. Oktober til 31. Marts. Disse Beløb er for største Delen med Byraadets Tilslutning afholdt efter Folkeforsikringslovens §40, Stk. 5, - af det Beløb, der er til Raadighed for Ydelse af personligt Tillæg. Da dette Raadighedsbeløb, uanset den ved Loven af 18. November 1939 tilvejebragte Hjemmel for Anvendelse af 10 % af det i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Rentegrundbeløb, næppe kan ventes at være fuldt tilstrækkeligt i Vinter, alene paa Grund af Brændselsprisernes Stigning, og da det personlige Tillæg skal anvendes, hvor en Rentenyders Forhold er ganske særligt vanskelige (herunder skal der tages Hensyn til meget gamle og svagelige

Aldersrentenydere), mener man, at man i indeværende Aar og fremtidig, hvor det formentlig ogsaa vil blive vanskeligt at faa Raadighedsbeløbet til personligt Tillæg til at slaa til, maa undlade at udbetale Beboere af Aldersrentenyderboliger, der ikke kan henregnes til de ringest stillede Aldersrentenydere, denne særlige Ekstraydelse.

For at mildne Overgangen foreslaas det, at man i indeværende Vinter yder Beboere af Aldersrentenyderboliger, som ikke har en Indtægt, der overstiger det saakaldte fradragsfri Beløb, d. v. s. Beboere, der oppebærer Aldersrente med det fulde Beløb, et Beløb paa ialt 25 Kr."

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Erklæring:

"Foranstaaende Indstilling tiltrædes. I Anledning af de to Henvendelser af henholdsvis 18. Oktober og 14. November d. A. fra forskellige Beboere i Kommunens Aldersrenteboliger bemærkes endvidere, at Budgetudvalget ikke kan anbefale, at Lejen i Aldersrenteboligerne nedsættes."

Chr. Nielsen forelagde Indstillingen og henviste til de to Andragender fra Aldersrentenydere. Angaaende Nedsættelse af Huslejen, saa henhørte det ikke under Socialudvalget, men den kunde næppe være mindre, særlig da der vist ikke fra Statens Side var givet Tilskud til de første Aldersrenteboliger. Kommunen kunde ikke afhjælpe alle de Mangler, som Aldersrenloven havde; det maatte overlades til Lovgivningsmagten.

Thomas Christensen vilde selvfølgelig stemme for Forslaget, og det kunde jo heller ikke nytte at stille noget Ændringsforslag dertil. Beboerne hævdede imidlertid, at af deres Leje er de 48 Kr. til Brændsel, og de mente derfor, at de var berettigede til Brændselshjælp ligesom de øvrige. I Fjor havde de faaet 60 Kr., og naar dette Beløb skulde falde væk, vilde det selvfølgelig blive en stor Skuffelse for disse Mennesker samtidig med, at alt stiger i Pris. Huslejen kunde næppe nedsættes, og det blev ogsaa hævdet, at den ikke var dyrere her end i Smaabyerne, og Taleren vidste ikke, om Lejlighederne der var saa gode som i Aarhus, det var i hvert Fald billigt sammenlignet med andre Lejligheder her i Byen. Men det havde alligevel været rart, om man kunde have givet dem lidt mere end de 25 Kr.

Chr. Nielsen oplyste, at det personlige Tillæg paa ialt 280000 Kr. slaar daarligere til end tidligere, fordi Brændselet var steget saa stærkt i Pris. Aldersrenteboligerne var bedre end i andre Byer, og mange Steder havde de ikke engang Centralvarme. Naar man havde 4600 Rentenydere i Byen, kunde man ikke favorisere de 400, der boede i

Aldersrenteboligerne.

V. Jaquet meddelte, at de første Aldersrenteboliger blev bygget uden Tilskud fra Staten, idet Aarhus var Foregangsby paa dette Omraade, og fra flere Byer var man kommet til Aarhus for at se paa dem. Huslejen var ikke for dyr, og der laa 3-400 Ansøgninger fra Folk, som ønskede Lejlighed. Det vilde være meningsløst overfor de Rentenydere, der boede omkring i Byen, at yde en særlig Støtte til dem i Aldersrenteboligerne. Gas- og Brændselspriserne var steget meget stærkt; men de 48 Kr., som de betalte til Brændsel, var ikke forhøjede af den Grund, saa der var absolut ikke sket dem nogen Skade.

J. P. N. Siig sluttede sig til Udvalgets Indstilling. Det var en meget rimelig Leje, der betaltes i Aldersrenteboligerne, og den kunde næppe sættes ned. Det var ogsaa en stor Fordel, at de ikke kom til at betale mere til Brændsel end hidtil, medens alle andre maatte betale meget mere.

Thomas Christensen fandt heller ikke Huslejen for høj; det var Aldersrenten, der var for lav, og man kunde bøde noget derpaa ved at give dem de 10 Kr. maanedlig til almindelige Fornødenheder.

Johanne Berg havde set mange Aldersrentelejligheder omkring i Landet, men ingen af dem stod paa Højde med Boligerne i Aarhus, og de gamle, som boede der, var ogsaa i høj Grad tilfreds med deres Boliger. Men der kunde føres en forkert Agitation blandt de gamle Mennesker, saa de blev utilfredse, og en saadan Agitation var vist ført derude.

Hans Madsen syntes, man snart skulde være færdig med det Kommunistbavl i Aarhus Byraad, for det hele tog kun Sigte paa en eneste Ting, nemlig at skabe Utilfredshed til Fordel for en bestemt Nation. Der maatte kunne findes en eller anden Form for at undgaa dette, og man burde ikke længere finde sig deri.

Thomas Christensen: Siger Borgmesteren ikke noget til dette?

Borgmesteren var for saa vidt enig med Hans Madsen i, at al denne Eftersnak ikke er nødvendig. Thomas Christensen kunde ikke ændre noget som helst ved Forslaget, og han havde heller ikke taget Afstand fra det, derfor var al hans Snak ganske overflødig.

Indstillingen vedtoges.